

TORONYIRÁNY

XIII. 11.

2019. március 17.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 2. vasárnap

Március 19. Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese

Jézus tilalma, hogy a jelenetről addig ne beszéljenek, amíg a halálból fel nem támad, összhangban van más szentírási helyekkel. Gyógyításai után is intette az embereket, hogy ne híreszteljék csodáját. Szenvedése, halála és feltámadása előtt úgysem szerezhettek igazi képet messiási küldetéséről, tehát a széleskörű propaganda csak ártott volna a hit kialakulásának.

A színeváltozás nem maradt elméleti teológiai tétel. Jézus a maga dicsőségét átadta nekünk. Ő maga több volt, mint ami külsőleg látszott rajta. Az ember is több, mint amit megjelenése, munkája, tevékenysége elárul; hivatva van arra, hogy eljusson a Fő dicsőségére, s a kegyelmi erők már benne működnek. Ezt az istengyermeki többletet bele kell és bele lehet vinni az emberi relációkba is. Egymás számára is több vagyunk, mint testvér, barát, szomszéd vagy munkatárs. Legjobban igazolja ezt a házasság, ahol a felek egymásnak kegyelmi partnerei is. Jézus mindenkivel azonosította magát, s ezt a szemléletmódot érvényesítenünk kell a segítségben, türelemben, megbocsátásban és megértésben.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Ter 15,5-12.17-18** Isten elhívja Ábrahámot megszokott környezetéből és titokzatos szimbólumok közepette szövetséget köt vele.
- 2. Fil 3,17-4,1** Az értelmetlen, csupán az ösztönök által diktált, az embert lealacsonyító és önpusztító életmódhoz képest Krisztus követése végtelen perspektívát nyit meg és megnevesíti, magasztos méltóságra emeli az embert.
- 3. Lk 9,28b-36** Jézus egy rövid időre úgy nyilvánul meg Péter, Jakab és János előtt, mint Isten megdicsőült Fia, akire egyedül érdemes hallgatni.

A dicsőség reménye és kísértése

Ha a nagyböjt liturgiáját pedagógiai szempontból vizsgáljuk, akkor is nagyszerűnek és művészinek találjuk. Az ősegyházban a hittanulók (katekumenek) oktatása és nevelése a nagyböjtben történt, és természetes, hogy ebbe a liturgia is bekapcsolódott. Pontosabban: az ige liturgiája volt az a rész, amelyen még a megkeresztelendők részt vehettek.

A keresztségre és a keresztény életre való felkészítés pedagógiája az isteni tanításra (a kinyilatkoztatásra) épült. Ezért nagy gondot fordítottak a perikópák kiválasztására. Amikor aztán a katekumenátus – a régi formájában – megszűnt, az egyház továbbra is megőrizte ezt az evangéliumi pedagógiát – most már minden keresztény számára tanulságul. Így a zsinat liturgikus reform is.

Amint láttuk, nagyböjt első vasárnapján az egyház a negyven napig böjtölő, imádkozó és munkára készülő Krisztust állította elénk. Krisztus példát adott a felelősséggel vállalt felkészülésre, közvetlenül a húsvéti előkészületre is. De mi a célja ennek a készülletnek? Mi a végső értelme a böjtnek, az imádságnak és a szenvedés vállalásának? A felelet: Krisztus húsvéti dicsőségében való részesedés. Ez azonban most még messze van, csak ízelítőt kapunk belőle néha-néha, mint az evangéliumban szereplő apostolok, hogy emlékezzünk rá a szürke hétköznapokban, s el ne felejtjük a végső célt, ellenkező látszatok és valódi nehézségek ellenére sem.

Az ember persze szeretne már most, állandóan a remélt dicsőségben, a győzelem fényében élni, s ha megízlelte azt, benne maradni. Ezért kiált fel a színeváltozás hegyén Péter apostol: „Uram, jó itt nekünk!” Bizony, bizony, igen jó itt lennünk, mert ez a vágyunk, ez a törekvésünk, hogy ide érkezzünk. Hiszen a „mi hazánk a mennyben van” (vö. szentle

ke: Fil 3,17-4,1). S ha „abból a hazából”, az „ígéret földjéből” csak keveset is megpillanthatunk, mindjárt jobban érezzük magunkat. A húsvéti misztérium azonban azt tanítja: a föltámadáshoz a szenvedésen és a halálon keresztül visz az út, ahogyan a húsvét ünnepéhez, annak lelkületéhez is a negyven nap bűnbánata, böjtje, imádsága, munkája és erőfeszítése vezet.

Vigasztalás és reménység volt a színeváltozás felragyogó fénye az apostoloknak. De kísértés is lehetne számukra, ha felmentésnek éreznék a mindennapi élet feladatai, nehéz küzdelmei alól. Ha megelégednének csupán a remény felvillanó, hívogató sugarával. Veszedelmes volna, ha a hozzá vezető út nélkül akarnának célba jutni.

Jézus itt is bölcs, mint mindig: a színeváltozás elragadtatása hamarosan végetér, le kell jönniük a hegyről, és senkinek sem szabad elmondaniuk a történeteket, amíg a végső bizonyág ideje el nem érkezik.

Szomorúak voltak az apostolok a hegyről lefelé jövet? Talán nem értették egészen világosan, mi történt velük. De biztosan alázatosak voltak: nem lehet triumfálni, még csak a nehéz út elején vannak. Ugyanakkor bizonyára elszántak is voltak: érdemes vállalni a krisztusi megdicsőüléshez vezető utat.

A felhőből ugyanaz a hang hallatszik, amely ugyanazt mondja, mint a Jordánnál a megkeresztelkedésor: Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik. Amit Péter csak isteni kinyilatkoztatásból (16,17) tudott, azt most maga az Atya bizonyítja.

A jeruzsálemi út már el van döntve, és a vég, a halál szemük előtt áll. Ezen az úton hangzik föl az Atya hangja. Ő saját dicsőségét adta át Fiának, amely a halálban sem semmisülhet meg és nem szűnhet meg. Sőt, a legmélyebb sötétségben fog a legfényesebben ragyogni. Ezért mondhatja Jézus a János evangéliumban, hogy „a magasba fog emeltetni” (Jn 3,14). A legmélyebb megaláztatás valójában a legmagasabb felemeltetése lesz. Az ellenség gyalazza és káromolja Jézust a szenvedés óráiban. Ütik, gúnyolják és megalázzák őt. S eközben rajta az Isten tetszése nyugszik. Ő az engedelmes szolga, aki a szenvedés és a helyettesítő bűnhődés útját járja. Ez az engedmesség és ez a szabadon vállalt megaláztatás az, ami Istennek tetszik. Az Atya és Fiú közötti egységet és szeretetet ez nem zavarja meg, hanem elmélyíti.

Éppen ezért a keresztény lét megkísértett lét, megtámadott, ezerszeresen veszélyeztetett az alvilág hatalmai és démonai által. A keresztény lét azonban mindig már megdicsőült lét is, amelyet éppen megaláztatásában, fájdalmában és elhagyatottságában a megfeszített és föltámadott Úr szeretete ölel körül.

A mi lekicsinylő megaláztatásaink, eredménytelenségeink és életünk kudarcai – Krisztus keresztjének paradox törvénye szerint – olyan titokzatos felemeltetést és megdicsőülést készíthetnek elő, amely előtt megvakulva állunk. Mert az Úr megdicsőült alakja a magas hegyen és a Megfeszített nyomorult alakja az alacsony hegyen, mindkettő az isteni szeretetnek egy és ugyanazon titkát nyilatkoztatja ki számunkra; ugyanazt a szeretetet, amelyben mind az Isten- és emberszeretet, mind pedig életünk által teofánia, az Isten megjelenése valósul meg.

Csanád Béla és Wolfgang Trilling nyomán

Boldog szülők (13.)

Határozd el végre magad!

Erő kell hozzá

A szülők nagyon örülnek, ha gyermekeik az élet különböző útjain nemcsak gyorsan és biztosan határoznak, hanem a döntésük minősége is kiváló képességre, határozottságra enged következtetni.

Aki nem tud dönteni és elhatározását napról-napra elhalasztja, ingatag lesz, lemarad és bizonytalanná válik. A családban is könnyen lehet ennek a huzavonának kellemetlen következményét érezni, mert ha a fiatalok nem vállalják a felelősséget, az ideges hangulat ragadós lehet és mindenkire kiterjed. Érthető, hogy a szülők ilyenkor aggódnak, mert gyermekük bizonytalansága sokszor áthúzza a szeretettel kigondolt és elképzelt terveiket. Ez a magatartás tehetetlenségre is vezethet és arra a meggyőződésre, hogy a szülők minden elképzelése hiábavalónak bizonyul. „Nem törődöm vele, csináld ami tetszik!” Ha ez a magatartás napirenden van, mint szomorú tény, később beláthatatlan problémák merülhetnek fel.

Ilyen gondok napjainkban, különböző helyzetekben sajnos előfordulnak: zavaros és bizonytalan jövő, amely a lehetőségeket körülveszi; a széles látókör hiányában az értékek sorrendjébe sem tudnak besorolni egy elképzelést, röviden: a fiatalok nem tudják elképzelni jövőjüket.

Más problémák pedig a félelemből erednek, ezért nem vállalnak semmi rizikót. Ebből kifolyólag megínognak, levertek és nem vállalnak felelős munkát. Az egyetemisták is sokszor húzzák a tanulási időt, mert attól félnek, hogy majd nem találnak munkát. A fiatal lányok és fiúk félnek az eljegyzés gondolatától, mert a házassággal járó felelősség elől menekülni akarnak. Általános az önállóság hiánya.

Az elégtelen érettség is okozhat nehézséget: sok fiatal függ a környezetétől, a külvilág hatással van rájuk és ez sokszor elérhetetlen magasságba helyez bizonyos ideálokat. A kudarcotól való félelem sok fiatal akaratát megbénítja.

Egyéb ok is előfordulhat: félelem a sűrű hétköznapi élettől, nem akarnak gondolkodni, mert fáradtak testileg és szellemileg. Attól is félnek, hogy a szülőknek csalódást okoznak. Sokszor hallják: „Ugye megmondtam, hogy élhetetlen vagy...”, félnek, hogy ez be is következik.

Tapintatos megoldások

El kell kerülni a lehető legrosszabb tanácsot: „Hajrázz és tegyél már valamit!” Régóta ismert, hogy a fiatalok elodáznak bizonyos dolgokat. Az állandó figyelmeztetés elfásítja őket, kisebbségi érzést és aggodalmat okoz. A figyelmeztetések állandó megismétlése sem hoz kellő eredményt: az lesz a véleményük, hogy minden lépésüket figyelik és csak arra várnak, hogy szemükre vessenek valamit. „Csak azért is...” megjegyzéssel másként cselekednek. Éppen ezért arra kell ügyelni, hogy ne gúnyolódva, ne kritikus hangon és ne fenyegetőzve intsük meg őket. Ha látszólag el is fogadják az ajánlatot, mégis fennáll a veszély, hogy teljesen hátat fordítanak.

Nem szabad abba a hibába esni, hogy feladatukat mi végezzük el helyettük. A siralmas következmény biztosan bekövetkezik: azt gondolják, hogy szükség esetén a szülők megjelennek és mentve a menthetőt, helyettük intézkednek.

Hogyan lehet egy tétovázó fiatalra hatni?

A *bátortalan fiatalokat erősíteni kell*. Hatni kell rájuk, hogy keressék meg a probléma gyökerét. Így legyen akkor is, ha néha az előre nem látott fájdalmas következményekért nekik kell fizetni. Természetesen a nehézségek felfedezésekor lehet tanácsot adni, de azokat nekik kell megoldani.

A *tétovázó fiatalnak segítsünk egy módszer kidolgozásában*. A lehetőségek határait ki kell szabni, legyen világos a célhoz vezető út. Meg kell tárgyalni azokat a következményeket is, amelyek akkor jelentkezhetnek, ha nincsen kidolgozott cselekvési terv. A fontossági sorrend is legyen világos.

A *kitűzött cél legyen elérhető, konkrét s világos*. Amikor a fiatalok kitűznek egy célt, előfordul, hogy nem képesek egy munkaterv felállítására. Az időbeosztásuk is gyakran helytelen.

Dicsérni kell őket, ha a célkitűzés helyes. A bizonytalanok nem is veszik észre, hogy helyesen cselekszenek, csak akkor látják, ha a feladatot befejezték. Az lebeg előttük, amit még tenniük kell és nem látják, hogy mit végeztek már el. Bátorítani, jutalmazni kell őket, akkor is, ha csak egy részeredményt mutatnak fel. Ez növeli önbizalmukat.

Őrizzük meg a nyugalmat, még akkor is, ha határozott hangon szólunk hozzájuk. A világos célkitűzés eléréséhez fáradságos az út. A tanácsadásnál nem szabad soha gúnyos megjegyzéseket használni.

Meg kell értetni velük, hogy minőségi munkát végezzenek. Szeretni és becsülni kell őket, még akkor is, ha nem látványos az eredmény. Jellemük jó oldalát mindig meg kell világítani: nagyvonalúság, jókedv, ügyes hozzáállás, kiegyensúlyozottság és rátermettség. Sajnos a fiatalok is csak akkor tudják magukat értékelni, ha látják a sikert és az anyagi hasznot. Az egyéniség kialakításánál fontosabb egy szakszerűen ellátott feladat, mint az anyagi siker.

A becsempészett barát**Televízió a családban**

Két marslakó hazaérkezve ajándékot vitt a törzsfőnöknek és ezekkel a szavakkal adták át: „Nem sikerült rabságba ejteni egy földi lényt sem, de az egyik istenüket elhoztuk.”

Amikor a családban a televízióról van szó a hangulat olyan, mintha polgárháború lenne. Minden néző bűnös, maguk a szülők is. A gyermekek meghalnak érte. A nagyszülők és a szülők is egyre többet nézik. Sok helyen a tv az étkezési idő alatt is főhelyen van. A szakértők végzetes következményekkel fenyegetőznek. A szerencsétlen háztartási cikkekre minden lehető rosszat elmondanak. Nagybőjtben az önmegtagadás tárgya lett, tehát egyenrangú az étellel. Olyan tiszteletben tartják mint a kedves családtagok névnapját. Mindenki vitatkozik, hozzászól, terrorizálnak és megbotránkoznak. Amikor elérkezik az este, mindenki belesüpped a fotelba és el sem lehet zavarni őket a tv-től. Olyan probléma ez, amit nem lehet elhanyagolni, szembesülni kell vele derűs lélekkel, mert egy bölcs mondás szerint: „Egy kikerülhetetlen nehézség előtt pihend ki magad.”

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet**Passzív cselekvés**

Nagybőjt. Több lehetőség a szent idő az összeszedettségére. Teljes megváltozást hozhat? Aligha. Mindenki a saját személyiségét hordozza, hiába gondolná, elég négy, öt hét, s máris mássá lesz, ahogy sokszor vágyában fölmerül. Ez a vágy bárkiben fellobbanhat. Itt is érvényesülnek a mértékek, melyek az időtől csak annyira függenek, amennyire egész életünk időfüggvény is...

Prohászkat olvasom, a Jézus kínszenvedése fejezetet. A gondolati mélységek egészen elragadnak. Az ember képes ilyen mélységekbe látni? Látni és érezni? Képes. Így aztán saját életem példáján elmélkedve – átgondolom, milyen példa ez? A valamiféle változáshoz persze idő kell, de mennyi? Prohászka nem beszél időről, hanem arról a cselekvésről, amely passzívnak tűnik. Ezt írja: „Az ember meg nem állja helyét, hacsak Isten meleg lehelete nem éleszti..., nagy szellemi munkát kell kifejtetetek, hogy a mulandóságból kiemelkedjete. Azt a szerencsés fölpillantást, melyben a lélek öntudatára jut erkölcsi nagyságának a világ töprengésével szemben, – azt a fájdalmat, mellyel az Isten hegyeire emelkedik, s az Isten kegyelmét úgy tanulja megbecsülni, hogy nem adná oda semmiért.” Ezt a „leheletet imádságnak hívjuk”. A következtetés: minden jó értelemben vett változáshoz a hívőnek az imádság természetével, hatásával kell tisztában lennie, ennek útján beteljesülhet valamiként vágya, hogy más legyen, egy kicsit más, mint eddig volt.

Az imádságot Prohászka „hatalmas munkának” nevezi, „mely világokat emel”. Nem nagy szavak? Gondoljuk el: a passzív viselkedés semmit sem ér, szemlélődő szerzetesekről is szokták mondani, hogy tétlenül töltik napjaikat. A legnagyobb tévedés! A lélek mindig dolgozik, „az ember színe-változásáig”, vagyis addig, amíg lelkében nem éri: valami történt vele, elmaradt ez vagy az a szenvedélye, szolidaritása nőtt az eddigiekhez képest és így tovább. Az erkölcsi erőfeszítés az imádságban is azzá vált, vagyis őszintén és elszántan akar elérni „szébb, tisztább, erősebb lelkületet” valaki. Ez már közel visz Istenhez, egészen közel, a napi élet küzdelmeiben azt a barátságot hozza, amely jézusi értékű.

Az Olajfák hegyének éjszakájában Ő nem fedtte meg tanítványait, hogy nem virrasztottak vele, csupán szelíden figyelmeztette őket. Ahogyan minket is, ha lankad, s aluszékony a lélek. A kitartást, az erőfeszítést kéri, amint neki is ezt kellett tennie abban a nehéz órában.

Íme az ember. Értelmezhetők így is a pilátusi szavak.

hírek információk

A mai napon minden magyarországi katolikus templomban a szentmisék perselyadományait az egyházi fenntartású köznevelési intézmények, a katolikus iskolák támogatására, fejlesztésére gyűjtik.

Nagyböjti Füzet címmel napi elmélkedéseket tartalmazó kiadványt jelentetett meg a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája. A zsebkönyv alakú füzetben található írások lehetőséget adnak az egyéni, valamint a közös imádságra és segítséget nyújtanak a Húsvéti ünnepekre való készülétkben. Az olvasó a nagyböjti szentidő minden napjára talál lelki útvalót, melyet lelkipásztorok, katekéták, családok és keresztény fiatalok írtak. A nagyböjti kiadvány idén 12. alkalommal jelent meg és hagyományosan a hamvazószerdai esti szentmisén került kiosztásra. Az iroda munkatársai a füzetet eljuttatták a plébániákra valamint a katolikus iskolákba. A Nagyböjti Füzet online formában az ipcseged.hu/index.php/nagybojti-fuzet-2019 címen is elérhető, továbbá egy applikáció is készült, mely letölthető a Play Store piactérről, kizárólag Androidos készülékekre.

Kell-e félnünk a klímaváltozástól? címmel tart előadást Király József okleveles vegyészmérnök az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia (Torontál tér 4.) nagytermében március 17-én, azaz ma délután 4 órakor. Minden érklődőt szeretettel várnak a szervezők.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus előkészítéseként, annak érdekében, hogy az Eucharisziát újból életünk és közösségeink középpontjaként éljük meg, március 18-án Szegeden is elindul a folyamatos szentségimádás hétfőnként 7 és 18 óra között a Dóm Dömtör-kápolnájában. A szervezők várják azok a jelentkezését, akik vállalni kívánnak egy-egy órás jelenléte az Eucharisztia előtt. Jelentkezni a Székesegyházban kihelyezett szórólapokon lehet, illetve az adoratio-szeged.hu címen.

A jezsuiták Szent József templomának szentségimádási napja március 19-én, kedden, Szent József főünnepén lesz. A reggeli szentmise után, fél 8-kor az oltárra helyezik az Eucharisziát, majd este fél 6-kor, a szentségi áldás után keresztutat végeznek a templomi közösség elhunyt híveiért, lelkipásztoraiért. Az ünnepi szentmisét 18.30-kor Janes Zoltán, Bordány-zákányszéki plébános mutatja be.

A Szent Imre Szakkollégium tavaszi szemeszterének első vendége Szabó Gábor fizikus professzor, a Szegedi Tudományegyetem korábbi rektora lesz, aki március 19-én, kedden, este 8 órától tart előadást a Katolikus Ház dísztermében (Dugonics tér 12.). A Vallás és természettudomány című előadás nyitott, minden érklődőt szeretettel várnak a szervezők. Az eseményre a belépés díjtalan, kapunyitás 18.30-kor lesz.

A templomépítésről-modern szakralitás című előadással folytatódik a Jezsuita Szabadegyetem a Szent József templom hittantermében (Dáni János u. 3.) március 21-én, csütörtökön este negyed 8-kor. Az előadók, Kiss Ágoston és Valkony Károly építészek várják az érklődőket.

Taizéi énekes imaórát tartanak az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia emeleti termében (Torontál tér 4.) március 23-án, szombaton 19 órakor. Az imát fiatalok vezeték, de korosztálytól függetlenül mindenkit szeretettel várnak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

Aktívan a hétköznapokban címmel március 22-én, pénteken 14 órától folytatódik a „Mit tehetek magamért 60 felett?” című előadássorozat a Szent Miklós Görögkatolikus Plébánián (Munkácsy u. 7-9.) A program:

14:00 – 14:15 Nyugdíjasok a munkaerőpiacon c. előadás

14:15 – 14:30 Az Oázis Rehabilitációs és Egészségfejlesztő Központ tájékoztatója

14.30 – 14.45 Katolikus Ifjúsági és Felnőttképzési Egyesület előadása

14.45 – 15:00 Ingyenes számítógépes tanfolyam 60 év felett

15.00 – 15.15 Bemutatkozik a Szenior Fitnessz Egyesület

A Szegedi Görögkatolikus Parókia szeretettel várja az érklődőket előadássorozatának negyedik alkalmára, melyre előzetes bejelentkezés szükséges. az onkentesgeneracio@gmail.com e-mail címen vagy a 06 30 / 324 34 03-as telefonszámon.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja Szent László teremlabdarúgó tornát rendez a 30 év feletti férfi csapatok számára március 23-án, szombaton 9 órától. Olyan „lovagi torna” ez, ahol nem fegyverekkel, hanem labdával küzdenek meg egymással a plébániákhoz vagy más egyházi közösséghez kapcsolódó csapatok, melyek akár régóta összejárnak, akár csak erre az alkalomra álltak össze. A labdarúgó torna mottója: „Fussuk meg az előttünk lévő pályát” (Zsid 12,1).

A torna 9.30-kor, a Karolina Iskola tornatermében (Szentháromság u. 70-76.) a csoportmérkőzésekkel kezdődik, majd 15 órától a bronzmeccs, ezt követően pedig a döntő lesz. Az eredményhirdetés – várhatóan - 16 órakor lesz. Jelentkezni március 18-án, hétfőn 16 óráig lehet a csaladkozpont@gmail.com címen. A nevezési díj 500 Ft/csapat.

Ferenc pápa nagyböjti üzenete (2.)

„Maga a természet sóvárogva várja Isten fiainak megnyilvánulását”
(Róm 8,19)

2. A bűn pusztító hatalma

Ha nem Isten gyermekeiként élünk, akkor gyakran pusztító módon viselkedünk felebarátainkkal és más teremtményekkel – de magunkkal – szemben is, mivel többé-kevésbé tudatosan abból indulunk ki, hogy mindent a magunk kedve szerint használhatunk. Emiatt eluralkodik a mértéktelenség és az így kialakuló életmódunkkal túllépünk azokon a határokon, amelyek tiszteletben tartását ember voltunk és természetünk is megkívná. Engedünk a határtalan vágyaknak, amelyekkel a Bölcsesség könyve a hitetleneket jellemzi, azokat, akik cselekedeteikben sem Istenre nem gondolnak, sem pedig reményük nincs a jövőre nézve (vö. Bölcs 2,1–11). Ha nem adjuk át magunkat újra és újra a húsvéti ünnepek és nem a feltámadást, mint célt tartjuk szemünk előtt, akkor nyilvánvaló, hogy végül a „mindent és azonnal” és a „mindig többet birtokolni” logikája győzedelmeskedik.

A bűn minden rossz okozója, mint azt mindnyájan jól tudjuk. Amikor először felütötte a fejét, megtört az emberek közössége Istennel, egymással és a teremtett világgal, amelyhez testünk révén különösen is kapcsolódunk. Az Istennel való kapcsolat megrendülésével az emberiség és a számunkra elgondolt környezet között fennálló harmonia is csorbát szenvedett, az Édenkert pedig pusztává vált (vö. Ter 3,17–18). Ebben az esetben arról a bűnről van szó, ami az embert arra vezette, hogy magát tartsa a teremtés istenének, úgy lássa magát, mint abszolút uralkodót és a világot nem az Isten által meghatározott célra, hanem saját érdekében, illetve embertársai és más teremtmények kárára használja.

Ha Isten törvényét, ami a szeretet törvénye, elhagyjuk, akkor a hatalmasok törvénye fog érvényre jutni. A bűn, ami az emberek szívében lakozik (vö. Mk 7,20–23) – és kifejezésre jut a bűnös kívánságban, a mértéktelen jólét utáni vágyban, a mások és gyakran saját boldogulásunkkal szembeni közönyben –, kielégíthetetlen mohóságban a teremtés, az embertárs és a környezet kizsákmányolásához vezet, mivel minden kívánság teljesülését jognak tartja és előbb vagy utóbb elpusztítja azt is, akit uralma alá vetett.

(Folyt. köv.)